

I Z J A V A

Druga Muniba Ćerimića poznajem od 1939 godine iz društva "Vaso Pelagić" u Banjaluci, kao i sportskog društva "Borac" čiji je bio funkcioner. Te godine sam primljen u organizaciju SKOJ-a u kojoj su bili slijedeći drugovi: Ivica Odić, Karabegović, Malkić Osman, Durbić Niko, Cijan Ankica, Djumrukčić Sadik, Fahro Dedić, Daljo Dervić Šević. Ovom grupom rukovodio je: Mažar Ivica. U ovoj organizaciji SKOJ-a ostao sam sve do okupacije 1941 godine. Istovremeno od 1939. godine bio sam stalno vezan sa drugom Djurom Pucarem Starim na gradnji pruge Banjaluka - Doboj, a služio sam mu kao kurir sa ilegalnom štamparijom koja je bila smještena kod Višnjica u Banjaluci.

Po izlasku Muniba Ćerimića iz zatvora 1941 godine, Dedić Fahret mi je dao zadatak da pozovem Ćerimić Muniba na sastanak u Ćorkovac. Ovom sastanku bio je prisutan sam Fahreta Dedića, Ćardjić Avdo i Blekić Abduselam, Šandor, Ćerimić, Munib i ja. Na tom sastanku zadužen je drug Ćerimić Munib da se poveže sa ljudima u X pukovnijskoj i da organizuje izvlačenje oružja i ostalog materijala, također je dobio zadatak da organizuje ilegalan rad u petom kvartu kao i sakupljanje crvene pomoći. U tom vrijeme sam bio kurir za Ponjer i Karanovac. Odmah po svom zaduženju drug Munib je organizovao izvlačenje oružja i municije kao odječe i obuče iz X domobranske pukovnije, a koje sam ja depenovao kod Šandora i Hadžidedića, a odatle je materijal povremeno prebacivan preko veza za Ponir. Prebacivanje materijala vršio sam ja Buca Hamdija, Šešivarević Zijad kao i specijalni kuriri koji su dolazili sa oslobođene teritorije.

Na drugom sastanku koji se je održao krajem 1941 godine kod Avde Ćardjića, a sastanku su bili prisutni Munib Ćerimić, Fahret Dedić, Mandjuka Sulejman i ja, tom prilikom bio sam zadužen za veze sa Kozarom i Ponjom, a kao pomoć dobio sam druga Bucu Hamdiju, a odgovoren pred partijskom organizacijom bio je Munir Ćerimić. Po dolasku druga Šandora nova skladišta za prikupljeno oružje, sanitetski materijal kao i propagandni materijal Munib je upotrijebio podrum u Vakufskoj palati kod Zajima Ibrahimbegovića, radnju Berberović Mehmeda zatim kuća Filipović Omara i Mujaković Asima.

Razbijanjem mjesnog komiteta u Banjaluci padom Dedića Fahreta u zatvor kao i odlaskom Saraća Ibri i Umičević Zage na oslobođenu teritoriju partijsko rukovodstvo je preuzeo Mandjuka Suljo, a potvrdu za rad centralne ćelije donio sam ja kao kurir sa Kozare od OK-a partije. Član partijskog rukovodstva je bio i Ćerimić Munib, a zadužen je bio sa vezama kao i ranije čiji sam ja i dalje kurir bio kao član partije. Ovu potvrdu sam donio od OK-a Kozara krajem 1942 godine a ostali članovi rukovodstva partijske organizacije tom prilikom su postavljeni pored Mandjuka i Ćerimića slijedeći drugovi: Osmenićević Musein, i Topić Midhat. Poznato mi je da je Ćerimić bio pozvan u Kozaru početkom 1943 godine, radi nabavke papira i goštetnera za štampariju PK partije. Po povratku Ćerimića i Topića koji su donijeli 500.000 Kuna, a Partijska organizacija dala je još 700.000 Kuna za ovu nabavku. Dva kamiona štamparskog materijala ja sam prebacio za Kozaru, a ostatak je kasnije prebačen. Znam da je Munib Ćerimić u toku 1942 i 1943 često puta išao na Kozaru radi provjeravanja kanala.

Munib je dobio poziv za domobranstvo početkom 1942 godine i tražio je da ide na oslobođenu teritoriju. Poznato mi je da je Fahret Dedić u mojoj prisutnosti saopštio Munibu da je komitet donio odluku s obzirom na već postojeće veze sa X domobranskom pukovnijom s kojom je Munib održavao i izvlačio velike koristi kako u oružju i materijalu, tako i u vrijednim obavještenjima i omasovljavanju i proširivanju revolucionarnog pokreta u samoj X pukovnijskoj da ostane i da će se sve urediti kako bi Munib kao brico došao u samu X pukovnijsku. Tako je i bilo i dok je Munib mjesec i pol dana bio u X pukovnijskoj, on je i dalje bio na svojim dužnostima kao i proveravanju veza na Kozari.

Pored oružja municije i ostalog materijala koji je u velikim količinama prebacivan za Kozaru, a naročito poslije Kozarske ofanzive prebacivao sam pored velikog broja pojedinaca i čitave grupe kako građana tako i domobrana za NOV koje je Munib upućivao na mene sa prethodno ugovorenim šiframa. Posebno napominjem veliki poduhvat partijske organizacije kojim je rukovodio Čerimić u prebacivanju zajedno sa mnom velike grupe domobrana i oficira potpuno naoružanih sa sedam kamiona koje smo predali Kozarskom odredu na teritoriji Podgradce.

Prilikom potjere za mnom od strane Gestapoa pravovremeno sam obaviješten i drug Munib održao je sastanak sa mnom i sa Bucom Hamdijom kojom prilikom sam predao sve moje veze po nalogu Muniba Buci Hamdiji, a ja sam se sklonio i po nalogu partijske organizacije upućen na oslobođenu teritoriju na Kozaru odakle se nisam više vraćao.

Na oslobođenu teritoriju izašao sam u Avgustu mjesecu 1943 god. u Kozaru odakle sam upućen u Oblasni komitet u Ribnik gdje sam podnio izvještaj drugu Rudiu Kolaku i tom prilikom priznat mi je od Oblasnog Komiteta moj partijski staž od aprila 1942 godine, a primili su me u partiju drugovi: Mandjuka Sulejman, Munib Čerimić, i Fahret Dedić.

Poznato mi je da je Čerimić i dalje radio u partijskom rukovodstvu sve do izlaska na oslobođeni teritorij juna mjeseca 1944 godine. U to vrijeme sreli smo se u Sanskom Mostu gdje je bio na dužnosti oficira OZNE V. Korpusa NOV-a.

Ovu izjavu dajem imenovanom u vezi polaganja na " Spomenicu 1941 godine.

Sarajevo, 1 oktobra 1957 godine

I z j a v u   d a o :

Izet Ibrahimkadić

/ Ibrahimkadić Ifet /

Da je gornju izjavu dao drug IBRAHIMKADIĆ IFET, član SK od 1942, ovjerava:

ZA OPŠTINSKI KOMITET SK CENTAR,

Sarajevo, 30.X.1957 godine.

Ibrahim